

Клетиятъ дяволъ

Приказка.

Единъ селянинъ изкаралъ презъ пролѣтъта кравата си на паша и почналъ да се моли на Бога да я пази отъ зло.

Дяволътъ билъ скритъ въ храсталака. Чулъ той думитъ на селянина и си казаль:

— Винаги е тъй: ако работата върви добре, хората благодарятъ на Бога; ако се случи нещастие, менъ обвиняватъ и ме проклинаятъ.

Следъ нѣколко дни кравата затънала въ едно тресавище, и не могла да излѣзе. Дошълъ селянинътъ, видѣлъ я въ тресавището и казва:

— Гледай, каква [пакость] ми докара нечистиятъ,

— Друго и не очаквахъ — помислилъ дяволътъ, който седѣлъ скритъ въ храста.

Селянинътъ отишълъ въ селото да доведе хора, та съ общи сили да извлѣкатъ кравата отъ тресавището. А въ това време дяволътъ изкочилъ изъ храста и помогналъ на кравата да излѣзе на сухо място. Седи той и мисли:

— Тоя пѫть сигурно ще ме похвалятъ за доброто, което направихъ.

Върналъ се селянинътъ, видѣлъ, че кравата е излѣзла на сухо и казалъ:

— Благодаря Богу: излѣзла!

